

ПЕРВЕ ПОСЛАННЄ СЪВ. АПОСТОЛА ПАВЛА ДО ТИМОТЕЯ.

¹ Павел, апостол Ісуса Христа, по по велінню Бога, Спаса нашого, і Господа Ісуса Христа, надії нашої,

² Тимотею, правдивому сину в вірі: Благодать, милость, мир од Бога, Отця нашого, і Христа Ісуса, Господа нашого.

³ Яко ж ублагав я тебе пробувати в Єфесї, ідучи в Македонію, щоб завітував деяким не инше вчити,

⁴ ані вважати на видумки та не скінчені родоводи, котрі більш роблять змагання, ніж Божого будовання в вірі.

⁵ Конець же завітування єсть любов з щирого серця та совісти благої і віри не лицемірної,

⁶ у котрих деякі погрішивши, вдались у пусті слова,

⁷ хочючи бути законоучителями, не розуміючи, ні що говорять, ні об чому впевняють.

⁸ Знаємо ж, що закон добрий, коли хто його законно творить,

⁹ знаючи се, що не про праведника закон положений, а про беззаконних та непокірних, нечестивих та грішних, неправедних та скверних, про убийць батька й матери, про душогубців,

¹⁰ про блудників, мужоложників, про людокрадів, брехунів, про тих, що криво присягають, і коли що иншого здоровій науці противить ся,

¹¹ по славному благовістю блаженного Бога, котре мені звірено.

¹² І дякую Тому, хто окріплює мене, Христу Ісусу, Господу нашому, що за вірного мене вважав, поставивши мене на службу,

¹³ мене, що був колись хулителем і гонителем і знущателем, та помилено мене; бо, невідаючи, робив я в невірстві.

¹⁴ Намножила ся ж благодать Господа нашого вірою і любовю, що в Христі Ісусі.

¹⁵ Вірне се слово і всякого прийняття достойне, що Христос Ісус прийшов у мир грішників спасти, між котрими я первий.

¹⁶ Та ради сього й помилено мене, щоб на мені першому показав Ісус Христос усе довготерпінне, на приклад тим, що мають вірувати в Него на житте вічне.

¹⁷ Цареві ж вічному нетлінному, невидимому, єдиному премудрому Богу честь і слава на віки вічні. Амінь.

¹⁸ Се ж завітування передаю тобі, сину Тимотею, по пророцтвах, що були перше про тебе, щоб воював ти в них доброю війною,

¹⁹ маючи віру і добру совість, котру деякі відкинувши, од віри відпали.

²⁰ Між ними ж Іменей та Александр, котрих я передав сатані, щоб навчились не хулити.

2

¹ Тим я молю перш усього творити благання, молитви, дякування за всіх людей,

² за царів і за всіх, що мають власть, щоб тихим і спокійним життем нам жити у всякому благочесті і чистоті.

³ Се бо добре і приятно перед Спасителем нашим Богом,

⁴ котрий хоче, щоб усі люде спасли ся і до розуміння правди прийшли.

⁵ Один бо Бог і один посередник між Богом і людьми, чоловік Ісус Христос,

⁶ що дав себе на викуп за всіх: свідкуванне временами своїми.

⁷ На се ж поставлено мене проповідником і апостолом (глаголю правду в Христї, а не неправду) учителем поган у вірі і правді.

⁸ Оце ж хочу, щоб молились чоловіки на всякому місці, здіймаючи вгору преподобні руки, без гніва і змагання.

⁹ Так само й жінки, чисто вбираючись, із соромом та з чистотою, щоб украшували себе, не заплітанням, не золотом або перлами, або шатами предорогими,

¹⁰ а (як подобає жінкам, що пристали на благочестє) ділами добрими.

¹¹ Жінка мовчки нехай вчить ся усякої покори.

¹² Жінці ж учити не велю, анї орудувати чоловіком, а бути в мовчанню.

¹³ Адама бо перше створено, опісля ж Еву;

¹⁴ і Адама не зведено; жінка ж, як зведено її, була в переступі.

¹⁵ Спасеть ся ж ради родження дітей, коли пробувати ме в вірі та любові і в сьвятості з чистотою.

3

¹ Вірне слово: коли хто єпископства хоче, доброго діла бажає.

² Треба ж єпископу бути непорочним, однієї жінки чоловіком, тверезим, ціломудрим, чесним, гостинним, навчаючим,

³ не п'яницею, не до бійки, не до здирства, а тихим, несварливим, не срібллюбцем,

⁴ своїм домом щоб добре правив, дітей держав у слухняності з усякою повагою;

⁵ (Коли бо хто своїм домом не вміє правити, то як йому про церкву Божу дбати?)

⁶ не новохрищеним, щоб розгордившись не впав у суд диявольський.

⁷ Треба ж йому і свідкуванне добре мати від остронніх, щоб не впав у ганьбу та в тенета диявольські.

⁸ Дияконам так само (треба бути) чесним, не двоязичним, щоб не вживали багато вина, не здирствовали,

⁹ мали тайну віри в чистій совісті.

¹⁰ І про таких же (треба) перше впевнитись, а потім нехай служять, будши непорочними.

¹¹ Жінкам (їх) так само (треба бути) чесним, не до осуди, тверезим, вірним у всьому.

¹² Диякони щоб бували однієї жінки чоловіками, дітьми добре правлячи і своїми домами.

¹³ Бо хто добре дияконував, степень собі добрий здобуває і велику одвагу у вірі, що в Христі Ісусі.

¹⁴ Се пишу тобі, уповаючи прийти до тебе скоро;

¹⁵ коли ж загаюсь, щоб ти знав, як треба в дому Божому жити, котрий єсть церква Бога живого, стовп і утвердження правди.

¹⁶ І справді велика се тайна благочестя: Бог явив ся в тілі, оправдивсь у Дусі, показав ся ангелам, проповідано Його між поганами, увірували в Його по світу, возніс ся в славі.

4

¹ Дух же явно глаголе, що в останні часи відступлять декотрі од віри, слухаючи духів лестивих і наук бісових,

² в лицемірстві брехливих, запеклих у совісті своїй,
³ що боронять женитись (і велять вдержуватись)
од їжи, що Бог створив на їду з подякою вірним і
познавшим правду.

⁴ Бо всяке створінне Боже добре і ніщо не гидке,
коли з подякою приймаємо;

⁵ освячуєть ся бо словом Божим і молитвою.

⁶ Се все нагадуючи браттю, будеш добрий
служитель Ісуса Христа, годований словами віри
і доброю наукою, котрій послідував єси.

⁷ Скверних же і бабських байок цурай ся, а привчай
себе до благочестя.

⁸ Тілесна бо вправа мало корисна, а благочесте
корисне на все, маючи обітницю життя нинішнього
і будучого.

⁹ Вірне слово і всякого прийняття достойне.

¹⁰ На се бо і трудимось і ганять нас, що вповали
на Бога живого, котрий єсть Спаситель усіх людей, а
найбільш вірних.

¹¹ Звіщай се і навчай.

¹² Ніхто ж нехай молодостю твоєю не гордує; а будь
взором для вірних, у слові, у життю, у любові, у дусі,
у чистоті.

¹³ Доки прийду, пильнуй читання, утішення,
науки.

¹⁴ Не занедбай твого дарування, котре дано тобі
пророцтвом, з положенням рук сьвященства.

¹⁵ Про се дбай, в сьому пробувай, щоб успіх твій
явен був у всіх.

¹⁶ Пильнуй себе і науки; пробувай у сьому; се бо
роблячи, і сам спасеш ся і ті, що слухають тебе.

5

¹ Старого не докоряй, а умоляй, як батька,

молодших, як братів,

² старих жінок, як матірок, молодших, як сестер, з усякою чистотою.

³ Удовиць шануй, тих що справді удовиці.

⁴ Коли ж котора вдовиця діти або внучата має, нехай вчать ся перше свій дім благочестиво спорядити і віддячувати родителям; се бо добре і любо перед Богом.

⁵ Тая ж справді вдовиця, котора одинока, (та) вповає на Бога і пробує в молитвах і благаннях день і ніч.

⁶ Котора ж розкошує, та жива — вмерла.

⁷ І се наказуй, щоб непорочні були.

⁸ Коли ж хто про своїх, а найбільш про домашніх не промишляє, той відцуравсь віри, і гірший од невірного.

⁹ Удовицю ж вибирати не менше літ шестидесяти, таку щоб була одному мужу жінкою,

¹⁰ в ділах добрих свідчена, чи дітей згодувала, чи людей сторонніх приймала, чи святим ноги вмивала, чи бідолашним помагала, чи до всякого діла доброго щира була.

¹¹ Молодих же вдовиць не приймай; бо, розбуявшись проти Христа, схочуть заміж;

¹² маючи осуд, що першої віри відцурались.

¹³ Ще ж без діла звикають ходити по домах; не тільки ж без діла, та й довгоязикі і пронозливі, говорять, чого не годить ся.

¹⁴ Тим хочу, щоб молоді вдовиці йшли заміж, дітей рожали, домом правили і ніякої причини не давали противному до поговору.

¹⁵ Вже бо деякі звернули слідом за сатаною.

¹⁶ Коли який вірний або вірна має вдовиці, нехай їм помагає, і нехай не буде тягару для церкви, щоб

правдивим удовицям помагати.

17 Которі ж пресвитери пильнують добре, нехай удостоять ся двійної чести, найбільше ж ті, що трудяться в слові і науці.

18 Глаголе бо писанне: Вола молотячого не заоброчуй; і: Достойн робітник нагороди своєї.

19 На пресвитера обвинувачення не приймай, хиба при двох або трьох свідках.

20 Которі ж згрішать, обличай перед усіма, щоб і інші страх мали.

21 Заклинаю перед Богом, і Господом Ісус-Христом, і вибраними ангелами, щоб се хоронив без пересуду, нічого не роблячи по привичці (пристрасті).

22 Рук скоро не клади ні на кого, ані приставай до чужих гріхів; себе чистим держи.

23 Вже не пий води, а потроху вина приймай, ради жолудка твого і частих твоїх недугів.

24 В інших людей гріхи явні, попереджують на суд, а за іншими йдуть слідом.

25 Так само й добрі діла наперед явні, тай що інше, утаїтись не може.

6

1 Которі слуги під ярмом, нехай уважають панів своїх достойними всякої чести, щоб імя Боже не хулилось і наука.

2 Хто ж має вірних панів, ті нехай не гордують ними, бо вони брати; а ще більш нехай служать, що вони вірні і любі, приймаючи благодать. Сього навчай і наказуй.

3 Коли ж хто інше вчить і не приступає до здорових словес Господа нашого Ісуса Христа і до науки побожної,

⁴ той розгордив ся, нічого не знаючи, а нездужаючи змаганнями та суперечкою, від чого буває зависть, сварка, поговори, лукаві думки,

⁵ пусті розмови людей попсованого розуму, що втерляли правду і думають, що благочесте — надбанне. Відступай від таких.

⁶ Велике ж (таки) надбанне благочесте з самодовольством.

⁷ Нічого бо не внесли ми у сьвіт, то й ясно, що нічого не можемо винести.

⁸ Маючи ж їжу й одєжу, сим довольні будемо.

⁹ Котрі ж хочуть забагатіти, впадають у напасьт й тенета і в хотіння многі нерозумні і шкодливі, що топлять людей у безодню і погибель.

¹⁰ Корень бо всього лихого срібллюбство; котрого инші бажаючи, заблудили од віри, і себе прибили многими муками.

¹¹ Ти ж, чоловіче Божий, від сього втікай; побивай ся за правдою, благочестем, вірою, любовю, терпіннем, тихостою.

¹² Борись доброю боротьбою віри, держись вічного життя, до котрого й покликано тебе, й визнавай еси добре визнання перед многими сьвідками.

¹³ Заповідаю тобі перед Богом, що оживлює все, і Христом Ісусом, що сьвідкував при Понтийському Пилаті добре визнання:

¹⁴ додержати сю заповідь чистою, без докору, до явлення Господа нашого Ісуса Христа,

¹⁵ котре свого часу явить блаженний і єдиний сильний Цар над царями і Пан над панами;

¹⁶ один, що має безсмерте, і живе в сьвітлі неприступному, котрого не бачив ніхто з людей, ані бачити не може; Йому ж честь і держава вічна. Амінь.

¹⁷ Багатим у нинішнім віці заказуй не

високомудровати, ані вповати на богацтво непевне, а на Бога живого, що дає нам усе щедро на втіху;

¹⁸ добре робити, багатитись ділами добрими, охочими на подаванне бути і подільчивими,

¹⁹ скарбуючи собі добру основину в будущині, щоб прийняти життє вічне.

²⁰ О Тимотею! хорони переказ, одвертаючись од скверного марнословя і перекорів неправдивого розуму,

²¹ котрим деякі хвалячись, у вірі погрішили. Благодать з тобою. Амінь.

Перве до Тимотея писане з Лаодикеї, що єсть столиця Фригії Пакатиянської.

Біблія в пер. П.Куліша та І.Пулюя, 1905
The Holy Bible in Ukrainian, translated by P. Kulish
and I. Pulyu in 1905

Public Domain

Language: Українська (Ukrainian)

Translation by: Panteleimon Kulish

Contributor: Ivan Semenovych Nechui-Levytsky, Ivan Pavlovych Pulyj

Повідомте про помилки тут: <https://forms.gle/PAo2uKZqCNnoZGDe7>

2025-01-31

PDF generated using Haiola and XeLaTeX on 15 May 2025 from source files
dated 15 May 2025

1d4fcb6c-e42a-5d5b-a622-85571c976358